

NAMTURĪBAS REZULTĀTS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Tīm. 3:1-9, Ec. 14:14, Fil. 4:4-13, Sak. 3:5, 1. Pēt. 2:11, 12, Mat. 7:23, 25:21.

ATMIŅAS PANTS:

“Esiet krietni, dzīvojot starp pagāniem, lai par tām lietām, kurās tie nosoda jūs kā ļaundarus, tie, vērodami jūs labos darbus, slavē Dievu piemeklēšanas dienā” (1. Pēt. 2:12).

Kā pārvaldniekiem mums vajadzētu dzīvot kā tā Dieva lieciniekiem, kam mēs kalpojam, kas nozīmē, ka mums vajadzētu izplatīt spēcīgu ietekmi uz tiem, kas ir ap mums, – ietekmi uz labu.

Mūsu stāsts nav izolēts no pasaules ap mums. Tā vietā mums ir priekštiesība parādīt labāku dzīvesveidu tiem, kas nezina, kas mums ir iedots. Namturība ir uzplaukumu veicinoša rīcība, atsaucoties Dieva aicinājumam dzīvot dievbijīgu dzīvi. Dievs dod mums prasmes dzīvot citādu dzīvesveidu (2. Kor. 6:17), ko citi ievēros un izvaicās par to. Tāpēc mums ir teikts: “Svēti godājiet Kristu kā Kungu savās sirdīs, esiet vienmēr gatavi atbildēt ikvienam, kas prasa jums paskaidrojumu par cerību, kas mīt jūsos” (1. Pēt. 3:15).

Šajā pēdējā tēmā aplūkosim personīgus ieguvumus, garīgus iznākumus, veiksmīgus rezultātus, savu ietekmi un apmierinātības atslēgas namtura dzīvē, zinot, ka runa ir par “Kristu jūsos – dievišķās godības cerību” (Kol. 1:27).

Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 31. martā.

Namturība un dievbijība

Dievbijība ir plašs temats. Dievbijīgi cilvēki dzīvo svētu dzīvesveidu (Tit. 1:1), kļūstot līdzīgi Kristum ar tādu nodošanās attieksmi un ar darbiem, kas Viņam ir patīkami (Ps. 4:3, Tit. 2:12). Dievbijība ir patiesas reliģijas pierādījums, un tai pieder mūžīgās dzīvības apsolījums. Ne filozofija, ne bagātība, slava, vara, ne arī piedzimšana labā ģimenē šādu apsolījumu nepiedāvā.

Izlasi 2. Tim. 3:1-9. No kā Pāvils šeit brīdina, kas ir tiešā veidā saistīts ar uzticīga namtura dzīvi?

Ījaba grāmata apraksta Ījaba raksturu un rīcību. Tā ilustrē, kā tiek atklāta dievbijīga dzīve – pat ciešanās. Tā arī parāda, cik ļoti sātans ienīst šādu dzīvesveidu. Pat Dievs atzīst, ka neviens cits nav tāds kā Ījabs ticības kvalitātes un dzīvesveida ziņā (Īj. 2:3).

“Ūca zemē bija kāds vīrs, vārdā Ījabs. Šis vīrs bija krietns un taisns, bijās Dieva un vairījās Jauna” (Īj. 1:1). Tādējādi mēs redzam vīru, kura ticība nebija tikai skaļi vārdi vai reliģiski rituāli, lai gan arī tos viņš darīja savā dzīvē (Īj. 1:5). Viņa dievbijība atklājās pilnīgi dievbijīgā dzīvē, pat šausmīgu pārbaudījumu vidū. Ja cilvēks ir dievbijīgs, tas nenozīmē, ka viņš ir pilnīgs, bet tikai to, ka mēs atspoguļojam pilnību paši savā jomā.

Izlasi Ec. 14:14. Ko šis pants stāsta tādu, kas liecina par šo cilvēku raksturu? Kas viņiem ir kopīgs, ko vajadzētu redzēt arī mūsos? _____

Namturība patiešām ir dievbijīgas dzīves izpausme. Uzticīgiem pārvaldniekiem nav tikai dievbijības forma. Viņi ir dievbijīgi, un šī dievbijība atklājas tajā, kā viņi dzīvo un kā viņi rīkojas ar to, ko Dievs viņiem ir uzticējis. Viņu ticība izpaužas ne tikai tajā, ko viņi dara, bet arī tajā, ko viņi nedara.

Apmierinātība

“Es tā nerunāju trūkuma spiests, jo esmu mācījies iztikt visādos apstākļos” (Fil. 4:11). Ja mums ir jābūt apmierinātiem un jāiztiek, lai arī kādos apstākļos mēs atrastos, no kurienes, galu galā, vajadzētu nākt šai apmierinātībai? _____

Rakstot Timotejam, Pāvils apraksta nepatīkamu cilvēku grupu, “kas .. dievbijību uzskata par veidu, kā tikt pie bagātības” (1. Tim. 6:5). Vai var būt labāks apraksts mūsdienu TV reklām-sastādītājiem par šo? Viņi pelna daudz naudas, stāstot klausītājiem, ka, ja viņi būs uzticīgi (un šī “uzticība” ietver viņu atbalstīšanu), tad arī kļūs bagāti. Bagātības pielīdzināšana uzticībai ir tikai vēl viena materiālisma izpausme, bet zem kristietības maskas.

Fakts ir tāds, ka dievbijībai nav nekā kopīga ar bagātību. Ja tā būtu, tad dažus pasaules nejaukākos cilvēkus vajadzētu uzskatīt par dievbijīgiem, jo viņi ir arī visbagātākie. Tā vietā Pāvils izsaka pretēju domu, ka “liels ieguvums ir dievbijība ar apmierinātību” (1. Tim. 6:6, NIV). Dievbijība ar apmierinātību jebkuros apstākļos ir vislielākā bagātība, jo Dieva žēlastība ir daudz vērtīgāka par finansiāliem ieguvumiem. Tādējādi mums vajadzētu būt apmierinātiem ar “ēdienu un apģērbu” (1. Tim. 6:8). Un vai nav vienalga, cik daudz mums ir, jo vienmēr taču var gribēties iegūt vēl vairāk.

“Apmierinātība jebkuros apstākļos ir liela māksla, garīgs noslēpums. Tā ir jāiemācās – un jāiemācās kā noslēpums. [...] Kristieša apmierinātība ir šis iekšējais saldaiss, mierīgais, žēlsirdīgais gars, kas brīvi pakļaujas Dieva gudrajai un tēvišķajai rīcībai jebkuros apstākļos un priecājas par to. [...] Tā ir dārgas svaidāmās eļļas trauciņš, kas ir ļoti mierinošs un noderīgs satrauktām sirdīm satraucošos laikos un apstākļos.” (Jeremiah Burroughs „The Rare Jewel of Christian Contentment”, pp. 1, 3)

Izlasi Rom. 8:28, Ebr. 13:5 un Fil. 4:4-13. Ko mēs šeit varam atrast, kas var palīdzēt mums dzīvot apmierinātu dzīvi? _____

Uzticība

Izlasi Sak. 3:5. Kāda svarīga vēsts šajā pantā, īpaši tā pēdējā daļā, ir mums par “nepaļaušanos” pašiem uz savu saprašānu? (Sk. arī Jes. 55:9, 1. Kor. 4:5, 13:12.) _____

Dieva pārvaldnieka moto un mērķis ir: “Paļaujies uz Kungu no visas sirds – uz paša sapratni vien nepalaidies!” (Sak. 3:5).

Protams, reizēm to ir vieglāk pateikt nekā izdarīt. Cik bieži mēs varam ar prātu ticēt Dievam un Viņa mīlestībai un rūpēm par mums, un tomēr būt slimīgi satraukti par kaut ko, kas ir mūsu priekšā? Reizēm nākotne var likties ļoti bailīga, vismaz mūsu iztēlē.

Kā tad mēs kā pārvaldnieki mācāmies uzticēties Dievam? Sperot soli ticībā un paklausot Kungam visā, ko mēs šobrīd darām. Uzticība ir prāta darbība, kas nav izsmeļama, tieši pretēji, jo vairāk mēs uzticamies Kungam, jo vairāk mūsu uzticība aug. Dzīvošana kā uzticīgam pārvaldniekam ir veids, kā izteikt savu uzticību Dievam. Šī uzticība ir pārvaldnieka pamats un motivējošais spēks, un tas kļūst redzams tajā, ko mēs darām.

“Uzticies Kungam no visas savas sirds.” Frāze “sava sirds” Rakstos vienmēr ir izmantota tēlaini. Tas nozīmē, ka mūsu lēmumi nāk no iekšējas morāles, kas veido to, kas mēs esam (Mat. 22:37). Tas ietver raksturu, motīvus, nodomus – pašu mūsu esības būtību.

Ir vieglāk uzticēties Dievam tajās lietās, ko tu nevari kontrolēt. Šajā ziņā mums nav citas izvēles, kā tikai uzticēties Viņam. Tā vietā patiesa uzticība “no sirds” rodas, kad mums ir jāizdara izvēle attiecībā uz kaut ko, ko mēs varam kontrolēt, un kad mūsu uzticība Dievam liks mums izvēlēties vienu vai citu ceļu.

Apustuļi ir ilustrācija uzticībai Dievam no visas sirds: “Viņi pēc savas būtības bija tik vāji un bezpalīdzīgi kā jebkurš no tiem, kas tagad ir iesaistīts darbā, bet viņi visu savu uzticību lika uz Kungu. Viņiem bija bagātība, bet tā sastāvēja no prāta un dvēseles kultūras. To var iegūt ikviens, kam Dievs būs pirmais, pēdējais un vislabākais visā.” (Elena Vaita “Evaņģēlija kalpi”, 25. lpp.)

Tā ir patiesība, ka vieglāk ir uzticēties Dievam tajās lietās, ko mēs nevaram kontrolēt. Bet kā ir ar tām, ko mēs varam kontrolēt? Kādi lēmumi jums ir jāpieņem ikdienas dzīvē, kuros uzticība Dievam ir noteicošā, kādu ceļu jūs izvēlaties? _____

Mūsu ietekme

“Jo jūs reiz bijāt tumsa, bet tagad esat gaisma Kungā; dzīvojiet kā gaismas bērni!” (Ef. 5:8). Pāvils apraksta sirds pārveidošanu kā kaut ko tādu, kas ir visiem redzams. Staigājot gaismā (sk. 1. Jāņa 1:7, Jes. 30:21), mūsu kā pārvaldnieku ikdienas liecība būs ietekmīga gaisma tumšā pasaulē.

Jēzus teica: “ES ESMU pasaules gaisma” (Jāņa 8:12). Mēs atspoguļojam Dieva gaismu savā ikdienas publiskajā uzvedībā ar stabila rakstura palīdzību.

Kā mūsu namturība pagodina Dievu? Kāda ir mūsu rīcības ietekme uz citiem? Mat. 5:16, Tit. 2:7, 1. Pēt. 2:11, 12.

Namturība ir Dieva īpašumu pārvaldīšana, bet tā sniedzas tālāk par šo atbildību. Mūsu namturība notiek ģimeņu, kopienu, pasaules un Universa priekšā (1. Kor. 4:9). Namturība, kas tiek izdzīvota arī mūsu darbā, parāda ietekmi, kāda valstības principiem ir mūsu dzīvē. Tādējādi mēs varam ietekmēt citus. Mēs atklājam Kristu, esot laipni un tikumīgi, ko atzinīgi novērtē Radītājs.

Mūsu darba ētikai arī ir jāsaskan ar namturības vērtībām. Darba vieta ir viena no platformām, kur ir redzama taisna cilvēka namturība. “Kā gaismai Viņš liks tavai taisnībai aust un tavai tiesai kā dienvidu spīdēt!” (Ps. 37:6). Pārvaldnieka ietekme pat darbā vai profesijā nav “slēptuvē vai zem pūra” (Lūk. 11:33), bet tā ir redzama kā pilsēta kalnā (Mat. 5:14). Apzināti dzīvojot šādā veidā mājās vai darbā, jūs ietekmēsiet to cilvēku prātus un sirdis, kas ir ap jums.

“Visam dabā ir savs norādīts darbs, un neviens nekurn par savu stāvokli. Garīgos jautājumos katram vīrietim un sievietei ir sava īpašā darbības joma un acinājums. Interese, kādu prasa Dievs, būs proporcionāla uzticētā kapitāla daudzumam saskaņā ar Kristus dāvanas mēru. [...] Tagad ir jūsu laiks un priekštiesība parādīt rakstura stabilitāti, kas piešķirs jums patiesu morālu vērtību. Kristum ir tiesības uz jūsu kalpošanu. Pakļaujieties Viņam no visas sirds.” (Elena Vaita “This Day With God” 243. lpp.)

Kādu ietekmi tava darba ētika atklāj tiem, ar ko tu strādā, vai tiem, ko satiec mājās? Kāda veida vēsti par savu ticību tu viņiem nodod?

Vārdi, ko mēs gribam (un negribam) dzirdēt

Mēs esam svešinieki un ceļinieki virs zemes, un mūsu galamērķis ir pilnīgas, skaistas un mierpilnas Debesis (Ebr. 11:13, 14). Līdz tam mums ir jādzīvo šeit. Kristieša pasaules skatījums, īpaši kā tas ir atklāts lielajā cīņā, nepieļauj palikt neitrālam. Mēs vai nu dzīvojam Dievam, vai ienaidniekam. “Kas nav ar mani, tas ir pret mani, un, kas ar mani nesavāc, tas izkaisa” (Mat. 12:30). Tas, kurā pusē mēs atrodamies, būs skaidri un nepārprotami redzams tad, kad Viņš atnāks.

Kaut kādā brīdī pēc Kristus atgriešanās tie, kas apgalvo, ka seko Viņam, dzirdēs vienu no divām frāzēm. Kādas ir šīs frāzes un ko katra no tām nozīmē?

Mat. 25:21 _____

_____

Mat. 7:23 _____

_____

Kristus vārdi “Labi darīts!” ir visiepiecinošākie un jaukākie vārdi, ko pārvaldnieks jebkad būs dzirdējis. Dievišķa atzinība, kas izteikta par mūsu pūlēm pārvaldīt Viņa īpašumus, atnesīs neizsakāmu prieku par to, ka būsīm darījuši vislabāko saskaņā ar savām spējām, kā arī par to, ka glābšana ir saknota nevis mūsu darbos Kristum, bet Viņa darbos mūsu labā (sk. Rom. 3:21, Rom. 4:6).

Uzticīga pārvaldnieka dzīve ir viņa ticības atspoguļojums. Mēģinājums glābties ar darbiem ir redzams to vārdos, kas centušies sevi attaisnot Dieva priekšā ar saviem darbiem (sk. Mat. 7:21, 22). Mat. 7:23 parāda, cik veltīga patiesībā ir šāda sevis attaisnošana.

“Kad Kristus sekotāji atdod Kungam atpakaļ to, kas Viņam pieder, viņi uzkrāj mantu, kas viņiem tiks dota, kad viņi dzirdēs vārdus: “Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps. Ieej sava Kunga priekā.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 523. lpp.)

Noslēgumā varam teikt, ka namturība ir dzīve, kurā divi vislielākie baušļi – mīlēt Dievu un mīlēt savu tuvāko – ir galvenais motivācijas un virzītājspēks visā, ko cilvēks dara.

Cik veiksmīgi tava personīgā dzīve un namturība, kas atklājas tavā dzīvē, atspoguļo šos divus vislielākos baušļus? _____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Kristus nāca šajā pasaulē atklāt Dieva mīlestību. Viņa sekotājiem ir jāturpina darbs, ko Viņš ir iesācis. Centīsimies palīdzēt un stiprināt cits citu. Meklēt citu labumu ir veids, kā var atrast patiesu laimi. Cilvēks nedarbojas pretī pats savām interesēm, ja viņš mīl Dievu un savus līdzcilvēkus. Jo nesavtīgāks ir viņa gars, jo laimīgāks viņš ir, jo viņš piepilda Dieva nodomu viņa dzīvei.” (Elena Vaita “Counsels on Stewardship”, 24., 25. lpp.)

“Kad vien draudzē ir dzīvība, tajā ir arī pieaugums un izaugsme. Tajā ir arī pastāvīga apmaiņa, ņemšana un došana, saņemšana un Kunga daļas atgriešana Viņam. Katram patiesam ticīgajam Dievs piešķir gaismu un svētību, un to ticīgais izplata uz citiem darbā, ko viņš dara Kungam. Dodot to, ko viņš ir saņēmis, viņa saņemšanas kapacitāte palielinās. Tiek radīta telpa svaigiem žēlastības un patiesības krājumiem. Viņš iegūst skaidrāku gaismu, vairāk zināšanu. No došanas un saņemšanas ir atkarīga draudzes dzīvība un augšana. Tas, kurš saņem, bet nekad nedod, drīz pārstāj saņemt. Ja patiesība no viņa neplūst uz citiem, viņš zaudē spēju saņemt. Mums ir jāsniedz tālāk Debesu labumus, ja mēs gribam saņemt jaunas svētības.” (Elena Vaita “Counsels on Stewardship”, 36. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā uzticēšanās Kungam vada pie apmierinājuma? Ko prasa uzticēšanās Dievam no visas sirds (2. Kor. 10:5)? Kāpēc ir viegli teikt, “ka tiem, kas Dievu mīl un kas pēc Viņa iepriekšējā nodoma ir aicināti, viss nāk par labu” (Rom. 8:28), bet tam ir tik grūti ticēt? Tas ir, kāpēc mēs sakām, ka mēs uzticamies Dievam, un mēs patiešām uzticamies Viņam ar prātu, bet tomēr tik ļoti baidāmies no nākotnes?

2. Grupā salīdziniet atbildes uz šādiem jautājumiem: “Kāda ir jūsu namturības definīcija?” (Tā kā definīcijai jābūt lakoniskai, mēģiniet iekļauties 20 vārdos.) Otrs jautājums: “Kāpēc namturība ir svarīga kristieša dzīves daļa?”

3. Izlasiet vēlreiz Mat. 7:21-23. Kas šeit notiek? Kāpēc šie cilvēki to saka? Ko viņu vārdi atklāj par viņiem? Kā mēs varam būt droši, ka neiekrītam tāda paša veida sevis krāpšanā, pat ja mēs cenšamies būt labi pārvaldnieki, pat ja mēs cenšamies dzīvot ticības un paklausības dzīvi, pat ja mēs cenšamies darīt labus darbus Dieva vārdā?

4. Mēs sliecamies domāt par kristīgo ietekmi tikai personīgā līmenī. Bet kā ir ar vietējās draudzes līmeni? Kāda veida ietekme ir tavai draudzei vietējā sabiedrībā?